Radhanatha Svamis: "Duodami mes gauname. Kokia turi būti mokytojo nuotaika? - Kaip palengvinti žmonių kančias ir pagerinti jų gyvenimo kokybę - ne tik užsidirbti pinigų. Turėtų būti meilės, turėtų būti gerumo, turėtų būti užuojautos. Jūs turėtumėte padėti žmonėms pasijusti geriau. Žmonės nėra tik mašinos, jie nėra tik objektai, jie yra žmonės."

"Geras mokytojas turi puoselėti studentų sąmonę. Žmonėms reikia padrąsinimo, reikia patarimų, ir jiems reikia išminties. Kai mes atsiduriame mokytojo padėtyje, turėtume tikrai pasirūpinti žmonėmis, kuriuos mokome. Mačiau tai savo gyvenime, ir mačiau tai daugelio kitų gyvenimuose - kai mums iš tikrųjų rūpi kito žmogaus gyvenimas, ir mes tikrai meldžiame tapti Dievo malonės įrankiu kad padėti šiam asmeniui - tada per mus gali ateiti malonė, kuri daug kartų pranoks mūsų pačių. Štai iš kur ateina tikras malonumas - darydami kiek galima geriau, jaučiamės gerai - tačiau darydami kiek įmanoma geriau, ir matydami bei patirdami per mus tekančią malonę, kuri mums leidžia pasiekti daug daugiau nei galėtume mes patys, štai kada gyvenimas iš tikro kupinas pilnatvės. Taip būna tada, kai mes tikrai dėkingi ir džiaugsmingi. Duodami mes gauname. Taigi, mokykitės jogos menų visu pajėgumu, tačiau naudokite juos atjautos dvasia. Naudokite juos kaip meilės ir rūpesčio išraišką. Ir būtent ši dvasia apšvies jus ir apšvies kitus kur kas labiau nei mechaninės procedūros. Mechaninės procedūros yra gražios, tačiau, jei jos naudojamos meilės, užuojautos ir atsidavimo dvasia, tada jos transformuoja mūsų visumą - kūną, protą ir sielą. O šito taip labai reikia. Padaryti žmonių gyvenimą iš tikrųjų kitokį, padaryti pasaulį kitokį tikrai yra didžiausias pasitenkinimas."

Sačinandana Svamis: "Kai mes kažką duodame kitam, turime turėti omenyje, kad mes sieksime to, kas geriausia to asmens gyvenime. Mokytojas niekada neturėtų daryti mokinio priklausomo nuo savęs. Mokytojas visada turėtų suteikti mokiniui sparnus skristi pačiam. Ir pamatysite - kai mokiniai pamatys jumyse duodančią prigimtį – ah, jie bus tokie dėkingi. Tuomet atsiras labai tamprus santykis. Santykis, kuris niekada nesustos. Dalinkite šviesą, nelaikykite jos sau. Pabandykite tokiu būdu atskleisti tai, kas geriausio kitame žmoguje, ir tada atsiras tikras ryšys. Jūs matote, tiek daug žmonių bendrauja, bet tik keli užmezga ryšį. Tiek daug mokytojų moko kažko, bet tik keli užmezga ryšį su savo mokiniais. Tiek daug draugų, bendrauja su savo draugais, tiek daug vyrų ir žmonų bendrauja su savo partneriais, bet tiek mažai užmezga ryšį, nes jie negalvoja apie tą vieną savybę, tą vieną savybę, kuri neliks nepastebėta, tą savybę, kurios dėka jūs tikrai stengiatės duoti kitam tai, ką turite, kad tik atskleistumėte juose tai, kas geriausia."